

Arkivsak-dok. 25/01864-62
Saksbehandler Anja Pettersen

Saksgang

Møtedato

Formannskapet

24.09.2026

46/26

Saksframlegg

Klage over avslag som gjelder støtte til fritids- og aktivitetstilbud (støtteordning tildelt av utvalg for levekår)

Kommunedirektørens innstilling:

Pkt 1. Klage over avvisningsvedtak angående økonomisk støtte til fritids- og aktivitetstilbud for Folkeakademiet Farsund/Lista og Fyrlyd AS tas ikke til følge.

Pkt 2. Vedtaket kan ikke påklages videre.

Vedlegg

Vedtak om tildeling (utsendelse til alle søkere)

Klager fra Folkeakademiet Farsund/Lista og Fyrlyd AS

Saksutskrift fra utvalg for levekårs klagebehandling

Saken kort fortalt

Utvalg for levekår har avslått søknad om økonomisk støtte fra 2 parter, og avslagene ble påklaget. Utvalg for levekår har behandlet klagene og fattet følgende vedtak for begge klagerne:

«Pkt 1. Klagene fra Folkeakademiet Farsund/Lista og Fyrlyd AS over vedtak i sak 8/26 om tildeling av støtte til aktiviteter og prosjekter våren 2026, avvises.

Pkt 2. Avvisning er enkeltvedtak og kan påklages til kommunens interne klagenemnd, som er formannskapet.

Pkt 3. Retningslinjene for støtte til aktiviteter og prosjekter innen kulturfeltet revideres slik at det tydelig presiseres at vedtak om tildeling av prosjekt- og aktivitetsmidler ikke kan påklages, tilsvarende bestemmelsen som gjelder for kommunens ordning for driftsmidler. «

Bakgrunn

Når en klage ikke tas til følge, men i stedet avvises eller avslås i første instans (utvalg for levekår i dette tilfellet) skal saken til videre behandling i intern klagenemnd når klagerne ønsker den videre dit. Det kreves ikke en ny skriftlig klage, kun en bekreftelse på at de ønsker saken til klagenemnd, og dette foreligger.

Årsaken til at det skal behandles i intern klagenemnd i kommunen er at Statsforvalteren ikke har rollen som klageinstans i denne typen saker.

De er formannskapet som har rollen som intern klagenemnd i vår kommune. Når en sak behandles i intern klagenemnd skal klagen forberedes av en annen saksbehandler enn den som forberedte klage for utvalget. Dette vilkåret er oppfylt.

Vurdering

Vurdering av klageretten

Svært mange avgjørelser i kommunen, og særskilt de som er hjemlet i lover som gir innbygger rettigheter, defineres alltid som såkalt *enkeltvedtak med klagerett*. Det samme kan gjelde for enkelte former for økonomiske tildeling der man har krav på støtte dersom bestemte kriterier er oppfylt. Derimot vil det *ikke* foreligge enkeltvedtak med klagerett ved tildelinger som bygger på fritt skjønn, til et gode det ikke er knyttet rettskrav til, og kommunen står fritt til å fordele midler ut fra vedtatte kriterier og tilgjengelige budsjettmidler. Og det i tillegg er snakk om en politisk prioriteringsbeslutning etter skjønn.

Kommunedirektøren kommer til at tildelingsordningen i denne saken ikke er ikke enkeltvedtak etter forvaltningsloven. Det foreligger da ikke klagerett. Likevel skal innkomne klager behandles, og beslutningen som anvendes kalles avvisning. I dette ligger det et viktig rettsikkerhetsmoment for vedtak som ikke har reell klagerett, ved at avvisningsvedtaket i seg selv er et enkeltvedtak og kan påklages. Klagerne får da prøvet, i klagenemnda, om avvisning var korrekt beslutning eller ikke.

Vurdering av tildelingsprosessen

Ved behandlingen av årets søknader er de samme kriteriene lagt til grunn for alle søkere. Begge søknadene fikk avslag fordi det ikke forelå budsjett som ga tilstrekkelig grunnlag for å vurdere tiltakets kostnader, finansiering og behov for kommunalt tilskudd. I de vedtatte kriteriene for ordningen fremgår det at det skal søkes om et konkret beløp og settes opp et realistisk budsjett for tiltaket. Disse kriteriene er publisert på kommunens nettsider sammen med informasjon om tilskuddsordningen og var tilgjengelige for alle søkere før søknadsfristens utløp.

Ordningen for støtte til aktiviteter og prosjekter er en kommunal tilskuddsordning hvor søknadene vurderes etter vedtatte kriterier og innenfor de økonomiske rammene som er avsatt

til formålet. Administrasjonen har vurdert det slik at budsjettkravet fremgår tydelig av de vedtatte kriteriene. Budsjettet er et sentralt grunnlag for å kunne vurdere søknadens omfang. Når et slikt grunnlag ikke foreligger, blir det vanskelig å foreta en forsvarlig og likeverdig vurdering av søknaden opp mot øvrige søknader. Avslagsgrunnen for de to søknadene var altså manglende dokumentasjon.

Klagerne mener at det ikke har vært tydelig hva som skal til for å få søknaden behandlet. Og det forventes at kommunen skal etterspørre manglende dokumentasjon dersom noe mangler.

Begge klagere har vært tydelige på at de først og fremst er misfornøyde med tildelingsprosessen, og i mindre grad med innholdet i selve tildelingen. Begge sider må belyses.

Det er sentralt å fastslå hvorvidt tildelende myndighet har en plikt til å innhente manglende opplysninger eller ikke. Kommunen har både utredningsplikt og veiledningsplikt og begge deler er svært relevant i vurderingen:

Dersom kriteriene for en støtteordning er svært tydelige, og det går klart frem hvilken dokumentasjon som må følge søknaden, kan kommunen i større grad legge ansvaret på søkeren. I slike tilfeller vil det være saklig og forsvarlig å avgjøre søknaden på grunnlag av det som er innsendt. Særlig dersom det er snakk om mange søknader som behandles etter standardiserte kriterier, og det er tilfellet i denne saken.

Dersom kommunen skulle velge å kontakte enkelte søkere og gi dem anledning til å ettersende manglende dokumentasjon, mens andre får avslag uten samme mulighet, kan det reise spørsmål om brudd på det forvaltningsrettslige prinsippet om likebehandling. Enten må kommunen etterspørre manglende dokumentasjon hos alle søkere. Eller så må kommunen ikke etterspørre hos noen søkere, men avgjøre ut fra det som er levert. Kommunens praksis er konsistent.

Samtidig må dette balanseres mot utredningsplikten i forvaltningsloven § 17 og veiledningsplikten i forvaltningsloven § 11. Jo mer behovsprøvd eller inngripende ordningen er, desto sterkere er kommunens plikt til å bidra til sakens opplysning, og kan det oppstå krav til å etterspørre flere opplysninger. Derimot vil det ved masseforvaltning, tilskuddsordninger og søknadsbaserte støtteordninger med klare dokumentasjonskrav være slik at kommunen i større grad kan stille krav om at søker leverer det etterspurt til frist. Uten at det oppstår plikt til nærmere utredning.

Vår kommune har fastsatt og kommunisert én felles praksis for håndtering av manglende dokumentasjon, og anvender denne konsekvent overfor alle søkere. Da ivaretas både likebehandling og forsvarlig saksbehandling. Kommunedirektørens syn er at veilednings- og utredningsplikt er tilstrekkelig oppfylt.

Det er selvfølgelig svært viktig at informasjonen til søkeren er tydelig. Det var flere søkere som ikke leverte all dokumentasjon. Dette tar kommunen til etterretning og vil forbedre søknadsskemaet. Dette gir likevel ikke grunnlag for å endre det påklagede tildelingsvedtaket.

Økonomiske konsekvenser

Nei

Konsekvenser for barn og unge

Nei

Konsekvenser for klima og miljø

Nei

Konsekvenser for folkehelse

Nei

Konklusjon

Klagenemnda anbefales å ikke ta klage over avvisningsvedtak til følge.